

Дамян Дамянов

Почти любовно объяснение

Ах, колко си млада, ах, колко си хубава!
От хубост – очите ми – слепи!
Само че всичко е толкова глупаво,
толкова тъжно и смешно, нелепо.
Късна е срещата, късна е жаждата...
Пред теб е светът, аз го минах...
Точно когато ти си се раждала,
бил съм на твоите сегашни години...
Точно когато ти си проходила,
разбрал съм: не ще да прохода...
Та и да исках дори, невъзможно бе
тогаз да те стигна... Предълги, безплодни
са всичките крачки между ни, напразни са...
Пътеката е неизвървима.
По-скоро изгрев догонил би залеза,
а пролетта – мразовитата зима,
отколкото нашто напразно гонение...

... Но стой ми в живота-тъмница. Свети ми
с духа си, с лицето си, с цяла вселена.
И...
нали ще ми дойдеш на погребение?
... Дано си на моите сегашни години.

11.04.1991 г.

КРАЙ

© 1991 Дамян Дамянов

Източник: Словото
Набиране: Горица Петрова

Публикация

Дамян П. Дамянов, Обади се, Любов!, Сиринга, С. 1995; ISBN 954-8100-03-7

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/8603>]